In carmine primo igitur in versu tertio restituendum arbitror:

Aut *posthac* aliis erunt in annis.

Lugduni-Batavorum m. Ian. a. 1858.

H. A. KLEYN.

MISCELLANEA CRITICA.

Catulli locus recte, ut mihi quidem videtur, emendatus:

Aureli, pater esuritionum,
non *harum* modo, sed quot aut fuerunt,
aut *posthac* aliis erunt in annis.

et alter, qui sine labe ad nos pervenit:

O, qui flosculus es Iuventiorum,
non *horum* modo, sed quot aut fuerunt, cet.

commode adhiberi possunt ad restituendam veram lectionem disertissimi Romuli nepotum in Verr. I. I. 1. »Omnium sermone percrebuit his iudiciis *quae nunc sint* pecuniosum hominem quamvis sit nocens neminem posse damnari." Utrum *sint* an *sunt* verius sit docti homines dissident. Mihi utro modo scribatur perinde est, modo illa verba illuc redeant unde male pedem intulerunt. Cicero enim sic scripserat: »*his iudiciis* pecuniosum hominem — neminem posse damnari." quemadmodum Philippus Consul in concione dixit: »Videndum sibi aliud esse consilium, *illo senatu* se remp. gerere non posse." de Orat. III. I. 1, in cuius loci vicinia quod nuperrime Bakius emendavit: »ut saepe inter homines sapientissimos constare *audivi*," pro librorum lectione *constare vidi*, Plauto prodesse proderit, qui creditur dixisse in Menaechmis vs. 48:

Propterea illius nomen memini facilius,
quia illum clamore *vidi* flagitarier.

sed, si ego Plautum et Plauti dictionem bene novi, non sic sed *clamore* audivi *flagitarier* dixit, ut homines omnes et olim et nunc solemus in tali re dicere.

Quod hodie in Cicerone legitur *his iudiciis*, *quae nunc sint*, istiusmodi est ac si in Catulli libris esset scriptum:

non harum modo, *quae nunc sunt*, sed quot aut fuerunt.

In Plauti Sticho vs. 690. (V. IV. 8).

Hoc convivium
pro opibus nostris satis commodulumst nucibus fabulis (ficulis
oleae trublio lupillo comminuto crustulo.

quamquam haec lepido poëtae sat scite videntur ὑποκεκορίσθαι, tamen etiam lepidius dixit, nempe sic: »satis commodulumst *nuculis* fabulis ficulis." Sentient hoc esse necessarium quantum est hominum venustiorum, et qui Graecorum Comicorum salibus et leporibus delectantur. Antiphanes Athen. p. 105. F.

καὶ συμπαίζει καριδαρίοις
μετὰ περδικίων καὶ θραττιδίων
καὶ ψητταρίοις μετὰ κωθαρίων
καὶ σκινδαρίοις μετὰ κωβιδίων.

exime ex his unum ὑποκοριστικόν et mirum quantum de venustate ioci detraxeris. Qui in tali re κυάμια et συκίδια dixit eidem καρύδια est dicendum. Si hoc mihi dederis eadem opera Philyllii versiculum emendare poteris apud Athenaeum p. 640. D. et 641. A. Duplex enim scriptura est, utraque vitiosa: ἀμύγδαλα κάρυα ἐπιφορήματα, et ἀμύγδαλα καρύδια ἐπιφορήματα, unde homines docti senarium sic reconcinnarunt:

Ἀμυγδάλαι, καρύδι', ἐπιφορήματα,

at tu vides dedisse poëtam:

ἀμυγδάλια, καρύδι', ἐπιφορήματα.

Non eripies igitur Hippocrati suum ἀμυγδάλια τρίβων, quod in ἀμύγδαλα refingebat Dindorf. ad Steph. Thes., sed Comicus Medico feret opem. *Nuculas* Praenestinos dici scribit Festus »quod in eorum regione plurima *nux minuta* nascitur."

Redeo ad Ciceronis accusationem multis adhuc deformatam et aliis vitiis erroribusque, quos longa dies omnibus libris per scribarum manus ad seros posteros propagatis affricare solet, et sciolorum insulsis additamentis et puerilibus interpretamentis et futilibus annotatiunculis, quas multi propterea concoquunt, quia quae fuerit librorum veterum conditio aut numquam viderunt aut non satis cogitant. Tischendorfius edidit Codicem perveterem ab ipso Frederico-Augustanum appellatum, (quem tamen iniuria »OMNIUM QUI IN EUROPA SUPERSUNT FACILE ANTIQUISSIMUM" in titulo libri inscripsit), in quo legitur Fol. XIX.

Rect. subscriptio haec ipsius Pamphili Martyris: *Πάμφιλος διόρθωσα (διώρθωσα) τὸ τεῦχος ἐν τῇ φυλακῇ — καὶ εἴ γε μὴ βαρὺ εἰπεῖν τούτῳ τῷ ἀντιγράφῳ παραπλήσιον εὑρεῖν ἀντίγραφον οὐ ῥᾴδιον.* Qui veteres membranas venerantur et fidem librorum non convellendam clamant non audebunt tamen negare scatere hunc Codicem turpissimis scripturae erroribus, et annotatiunculas in ora libri et inter versus putidissimas et ineptissimas passim apparere, quas cum contemtu abiicient omnes, qui modo quid scriptum in istis sit intelligere possunt. Qui et caeteros omnes scriptores veteres et Ciceronem ita legunt ut *ex istiusmodi Codicibus* vulgatam scripturam manavisse meminerint, et quod mendosum est et quod interpolatum est certis vestigiis indagabunt et deprehendent, et sapere audebunt. In praefatione primae Actionis ex libris editur § 2: »Nunc in ipso discrimine ordinis iudiciorumque vestrorum — reus in iudicium adductus est C. Verres, homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus, pecuniae magnitudine sua spe ac praedicatione absolutus." Habebis Oratoris manum, si duo sciolorum furta, saepe alibi commissa, odoratus fueris. IN IUDICIUM ADDUCTUS probum et genuinum est, isti annotarunt REUS: genuinum ac probum est HOMO, isti quis esset adscripserunt: C. VERRES. Cicero scripserat: »in ipso discrimine ordinis — in iudicium adductus est homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus" cet. Nominare Verrem in omnium conspectu squalidum in subsellio sedentem et a praecone paulo ante citatum nihil erat opus. Si nominaveris vide quantum de gravitate et severitate orationis detraxeris. Fere perinde est ac si in Caesaris triumpho cantassent milites: »Urbani, servate uxores, *C. Caesarem*, moechum calvum adducimus," Suet. Caes. 51. Is dubitat in talibus qui licere sibi non putat receptam scripturam attingere, quae superstitio caliginem animis offundit iudiciumque obtundit. Qui intelligit se non Ciceronem sed librarios in ordinem cogere is demum animo libero scripturam de mendo suspectam cum emendata scriptura comparare potest et utra sit verior diiudicare.

C. G. C.